

ПРЕЗИДЕНТ ПРИСПИШЕ ВИПЛАТУ ВETERАНСЬКИХ ПОЗИЧОК

ВАШИНГТОН. — Сенат заявився другим наворотом за виплату позичок на ветеранські бонуси. За виплату голосували 76 сенаторів, а проти 17.

В той спосіб проєкт став законом. Президент надав такого вислуду голосування і прийняв вислуду і стоїмим спокоєм та заявив часописним репортерам, що вже видав зарядження, щоби приступити негайно до виплати позичок найбільш потребуючим.

Президент каже, що маємо коло 3,397,000 ветеранів. Щоб їх усіх заспокоїти, треба яких \$1,700,000, 000 і довшого часу. Тому, говорив президент, треба самим ветеранським організаціям доплатити, щоби в першу чергу заголювалися по позички найбільш потребуючі.

За годину по рішечню сенату вислано 500 чев. як позички ветеранам. Першу позичку одержав ветеран з Балтимору, котрий знаходиться в крайній нужді. Його позичка виносить \$700.

В сенаті розгорілася асприду ветеранської позички гостра дебата. Були такі, котрі казали, що не бракуватиме жонатих ветеранів, які заберуть позичку і пропуть їх з чужими жінками. Знов інші сенатори доказували, що держава не потерпить на цих позичках втрат, бо ветерани платять за них по 4 і пів проценти, а держава платить тільки по 4%. Виходить, що державна скарбниця може заробити на цій операції.

ВИКОРИСТУВАЛИ РЕЛІГІЙНІ ПОЧУВАННЯ.

НЮ ЙОРК. — Перед федеральною великою лавою присяжних відповідалитимуть 5 чоловіків і 2 жінки, ухвалені збанкрутованої «Нешенед Діверсифайд Корпорейшен», за те, що виманили від 400 священиків і 6,000 цивільних католиків за два роки понад \$2,000,000.

Обжаловані продавали шері фільмової компанії, яка мала продукувати самі моральні фільми; між ними мала виставити фільму «Діва Марія».

Продаючи шері католикам покликуючися на сарданіаль Гейса й інших, а з цивільними на Ал Сміта, Рескоба й інших визначних католиків, котрі нібито були заінтересовані в тім підприємстві.

Тепер покажуться, що корпорация не приготувала ніяких фільм, а ціле підприємство було ошуканке.

\$358,000,000 НА МАРИНАРКУ.

ВАШИНГТОН. — Конгрес признав на удержання мариначи \$358,000,000. В тій сумі є \$68,000,000, призначених на розбудову флоту.

КОРОЛЬ ДЖЕЗУ РОЗВОДИТЬСЯ.

ПІНКАГО. — Пол Гвайтмен, відомий джезовий король, розводиться за третім наворотом. Своїй жінці зобов'язується платити тиждень \$600.

Гвайтмен, який став джезовим королем, був шофером, а підчас війни моряком.

САМА СЕБЕ ОСУДИЛА.

НЮ ЙОРК. — Джейн Норрис, перша жінка, котра стала в Нью Йорку магистратським суддею, відповідає тепер за ріжні неправильності, яких вона допущалася при своїм урядованні, коли засуджувала двічі на підставі доносів, які доходили до полісменів.

Між іншим приходиться її відповідати ще й за те, що взяла \$1,000 від компанії Флайшмана й дозволила оглодувати в часописах свою думку про доброту держави, яке виробляє ця компанія. Разом з її оцінкою мистити по газетах її портрет, представляючи її в судейській одязі.

При допиті Норрис признала, що уявляє тепер своє поступовання неетичним.

КАПОН ЗАСУДЖЕННЯ.

ШИКАГО. — Аль Капон, ватажок підземелля, відомий як публічний ворог номер 1, зівстав засуджений на 6 місяців в'язничної кари за зневагу суду, бо не явився у своїй часі на судову розправу, а викручувався хоробого; що не було правдою.

Капон буде ще рекурсувати. А як піде до в'язниці, то сейчас, як відсидить кару, буде поставлений знову під суд за фальшиві податкові зізнання.

Разом з ним засуджено його помічника, Тонія Воллі, котрий буде депортований до Італії. Секретар Праці вже підписав відповідні зарядження.

ЗНИЖУЮТЬ ЗАРОБІТНІ ПЛАТИ.

ВАШИНГТОН. — Вільям Грін, президент Американської Федераци Праці, подає, що безробітні зменшуватися, але зате грозить нова небезпека, бо в останнім місяці багато фірм поменшувало заробітні плати. Грін каже, що це обниження ні до чого доброго не доведе, а тільки сплнить економічне відродження.

КАНАДА ПРОТИ СОВІТСЬКИХ ТОВАРІВ.

ОТАВА. — Канадські правительство заявило, що має докази примусової торготи в Росії й тому замикає довіз совітського вугля, дерева до будови й виробу паперу, азбесту й футер.

ВИЗІД ДУХОВИВ З КАНАДИ.

Духовори незадогою вийдуть із Канади до Мексики, заявив минулого тижня Давид Русек, багатий фінансист і землевласник з Чіава, Мексик. Вісім літ тому поселив він 7,000 менонітів із Манітоби в Чіава, а тепер знайшов для духоворів 800 тисяч акрів землі в Мексиці, що вартує біля 12 мільйонів доларів. Всіх духоворів, що мають переселитися туди, є біля 20 тисяч. Мексиканський уряд приобіцяв їм більше свободи і привілеїв, ніж вони мають у Канаді.

„НАРОДПРОСВІТЕЛЬНИЙ СОЮЗ“ І „ПРОСВІТА“.

Кацальський „Народпросвітельний Союз“ (яке він напросівшав?) задумував побудувати в Ужгороді „Народпросвітельний Дом“ і в тій цілі звернувся до міністерства освіти й скаржу за грошовою поміччю. Замість поміччю прийшли з міністерства відмова, мотивована тим, що в Ужгороді є освітня установа „Прогресіта“, яка має свій дім і другого дня для освітніх цілей там покинути неперібно. Така відмова розлючувала каналів, і вони вислали до Праги меморандум, у якому обжалували „Прогресіту“, що вона свого будинку уживає на невідповідні цілі, що не працює і т. п.

Д-Р МИХАЙЛО ЗАХІДНИЙ НА ВОЛІ.

Бушного посла МПН, д-ра М. Західного, перелетів до Вронко до Березані, а з березняської торгви випущено на волю за кашівку 4,000 зол. в дні 16 січня ц. р. Сидіти проти д-ра Західного ведеться далше.

ЛЮБОВНИЙ ЛИСТ НАСИВ ПО 22 РОКАХ.

Перед 22 роками заживався один багатий Англієць в молодій дівчині й хотів з нею одружитися. Та його любов не мала успіху: він отримав відомого листа й оженився з другою. В році 1923 умер й оставив сина, який одиначив підприємство батька. Перед кількома днями отримав син листа, в якому незнакома жінка жалув, що вона за нього не вийшла, і та що вона його любить і чуже вже в душі злободівлює. Справа винислася, коли молодий Англієць погнався на дату й спостеріг, що лист був відісланий ще 1909 року на адресу його батька. Та якісні тишався син, що почта потребувала 22 роки на доручення листа, бо іншак не був би одружений його батько з його матір'ю й він був би взагалі не народився.

УКРАЇНСЬКА ВИСТАВА В КАННАХ.

Український мляр Сергій Мако, який довів час перебував у Празі, улаштував у Каннах (на французькій Рів'єрі) виставу своїх картин та картин інших українських млярів.

ПРИСУДИ МОЖАТЬСЯ.

Львівський карний суд засудив трох. Савчука за соціальського похиту до підпада (суботаж) стирти графа Тарновського на 6 літ тюрми. Суд ставив на становищі, що Савчука виступав як член УВО. Трох інших співкавказців, а саме Манджюка, Пуру і Сафіню, суд ушляхив.

АТЕНТАТ НА Д-РА КОСУБУЦЬКОГО В КИРТИБІ.

„Газета до Поро“ з 15.1.1931 подає вісти про атентат на д-ра Косубуцького. Було так: Приблизно у півночі доктор працював у своїй кабінеті. Родина його вже спала. Несподіваний сильний вибух потряс цілою хатою. З стін позігали образи. Коли доктор побачив в кімнаті дим, то він зараз же закликав пожежну команду. За кілька хвилин винислося, що дим постав не від пожежі, а від вибуху динаміту.

Недалеко від його помешкання поліція задержала особу, підозрювану в причастності до цього атентату. Задержаний видав себе за Поляка. Д-р Косубуцький також є Поляк.

Коли доктора запитали, чи він не має особистих ворогів, які могли вининити цей атентат, то він заявив, що ні, а причиною до цього атентату очевидно послужило його „Очвертний лист до п. Франциска Нітти, бушного президента Італійської Міністерської Ради в Парижі“ у відповідь на його статтю „Небезпечна Польща“.

ТРАГІДІЯ ВИСЬКОВІХ ВІРАВ В АЛПАХ.

Французькі часисни доносять, що при військових вправах в Альпах італійна засипала цілу сотню італійських воїнів. Зупи сінгу відбували вже 19 тринд. До нещастя прийшло в цей спосіб: Третя сотня альпеського курія вирушила в суботу на вправу в гори. Віддали забувши серед снігових і провів ніч під голим небом. Шойв ні в нещасті знайшли вони опущену кабіну. Тому, що не мали з собою інших харчів, пустилися в похід до місцевості, з якої вирушили. Коли воїни зробили кількосот кроків, засипала їх лавина. Ті, що збереглися, повернули до касерни. Засипаним вислано на поміч віддал з 9 муків під проводом старшини. По дорозі засипали лавиною й цей віддал. В сінгу загинули 17 солдатів і два офіцери. З другої вправи він випутувався лиш один поранений підстаршина й заволеаний до касерни.

Тоді вислано цілу загону гірських спеціалістів та пограничній сторожу. Однак вони не могли дістати до місця катастрофи задля великої завершності. В понеділок вислано знову віддал із кількох рядовиків під проводом капітана. Та щойно третьої днини вдалося вратувати тих боеків з першої та другої експедиції, що лежали неперитими від голоду й холоду в обіймах лави.

НЕ ПІДІТ ДО КОРИШТИ, ТО ВОНА САМА ВПАДЕ.

Найкращий і найвпевненіший спосіб є: перестати дити й оминати користи як заразу. Так зробили Сарануки, березняського похиту. Громадянин зложив в церкві присягу, що не будувати пияцького й присягнув дотриматися. А в громадській Дібрині, розгінського похиту, всі вступили до протязного корольного гуртка „Відродження“ і в цілому селі заперестали дити. Якщо зробить так кожна громада, то користи муситимуть позмажирити. Це найвпевненіший спосіб. Бо нема на світі такої сили, ані такого закону, що не дасть когось примушати — лянці альголюють отруту. Тільки більше відомості, сильної волі і єдності, а перемога буде наша! — („Діло“).

ЗМІНИ В СЛІДЧІМ УРЯДІ В ЛУДЬКУ.

Тому кілька днів міністер Скалковський сказав у сенаті, що слідчий уряд у Лудьку розігнаний. І так: начальника уряду, Недзаківського, звільнили зі становища та віддали до диспозиції головної команди поліції. Заступника начальника, Зарембу, відомого з політичних процесів, перенесли у стан спочинку. У стан спочинку перенесли теж політичний референт того уряду, плодощів Ткачук. Ткачукові закидали, що він до політичних зв'язів прирорювався з л. зв. плодощу методу, себто вливав воду в легені, та що знасував малолітню арештантку.

НАГЛА СМЕРТЬ АДВОКАТА НА ВАРШАВСЬКОМУ ПРОЦЕСІ.

У п'ятницю, 6 лютого, на варшавському процесі проти діалі Центроліу знавався як свідок сеньор варшавських адвокатів, оборонців у політичних процесах, адвокат Корнфельд. Він оповідав свої аражієні з аїна у Швайцарській Доліні. Там був спокій, поліції ніде не було. — Свідкови переіверяє кілька разів предсідника. Між іншим сказав: „Ви дзе почуваєтеся, коли бачите поляни“. — Свідок адвокат Корнфельд каже, що бачив, як поліція гнала на запізнених конях. Предсід: „Чи дуже були запінені ті коні?“. — С. адв. Корнфельд: „Мені сїмо-бо (при тій словачуп упав на землю. Обвинувачена Будзінська-Тиліцка дїстала при цьому серцевий атак)“.

Розправу переіверяли. Визнали розправу станію. Лікар ствердєє свідок адвоката Корнфельда. Обвинувачена Будзінська-Тиліцка віддала до дому. Розправу почали наново. Адвокат Беренсон в мєни лави оборонців у заяві сказав, що несторви варшавської адвокатури Корнфельдові трїсно серце, коли його пересудував предсідника, що іронізував із заявою свідка, які не йшли по думці предсідника. Проти таких незнаних способів оборони протестує та просить перервати розправу до найближчої дїни. Завтра зголотить оборону внесення в справі предсідника.

Предсідник: Прому записати заяву до протоколу. Розправу з причини недуги обвинуваченої Будзінської-Тиліцкої перервали до суботи.

КНЯЖНА САПІГА ПЕРЕХАЛА РОБІТНИКА.

Дні 19. серпня м. р. кн. Сапіга переїхала автом біля мосту на Полтві 22-літнього робітника. Він наслідком ран помер. Княжна призналася, що їхала лівим, замість правим боком, тї борючися, що мусїла так їхати, а робітник мабуть наслідком власної неуправності піав авто. Суд пїшов для експертів на місце трагічної події і тут предсідник проголосив увільнювальний присуд.

„СЛОВ'ЯНСЬКЕ БРАТСТВО“.

З Ужгороду доносять, що начальник межичборської округи, Гуків, поклав Івана Шалана за Ніжничий Омель Степан Гуків за Руської Пурби на 100 кр. і 15 літ тюрми. а в начальничко львівської округи учителя Івана Шукана на 300 кр. за те, що вони в часі спису населення подали себе українцями і протестували проти вписання їм слов'янської народності.

ЛЯХИ ЗАСУДЖУЮТЬ ДО ВІЗНИЦІ БУВШИХ УКРАЇНСЬКИХ ПОСЛІВ

ПОСЛА ВИСЛОЦЬКОГО ЗАСУДИЛИ НА ДВА РОКИ ВАЖКОЇ ВІЗНИЦІ. СУДОВІ РОЗПРАВИ НАД ІНШИМИ БУВШИМИ ПОСЛАМИ СКОРО ВІДБУДУТЬСЯ.

ЛьВІВ (Західна Україна). — Окружний суд у Рівні на Волині засудив бушного українського посла Олександра Вислюцького на два роки тяжкої в'язниці. Цей присуд, який зроблено на підставі старшого російського карного права, зробив велике враження своєю суворістю навіть на поляків, що знаходилися в судовій сїлі. О. Вислюцького боронили українські адвокати: д-р М. Багриновський та д-р С. Бєляк.

Обидва адвокати й сам обвинувачений збили всі твердження прокуратора про вину бушного посла. Та, не зважаючи на це, суд ухвалив такий суворий присуд. Обвинуваченого О. Вислюцького по ст. 129 ч. 1 і 3. російського карного кодексу. Випущатим по цій статті стає той, хто виголошує або відчитує промови або твори, підбурюючи до виконання бунтівного або зрадничого вчинку, або до виступів проти закону та розпорядків влади.

Бушний посол О. Вислюцький і його оборонці доказали, що посол Вислюцький нічого подібного не говорив у своїй передвизничій промові, яку він виголосив у дубенському повіті 22. травня 1930 року. Та суд послухав прокуратора, який у своїй промові не так нападів на самого посла Вислюцького, як взагалі на весь український національний рух та на державні змагання українського народу.

Всі внески оборони відкинено, а в тім числі відкинено домагання адвоката М. Багриновського, щоби суд покликав на свідків: 1) польського письменника й публіциста Вацлава Серошевського, щоби він показав, у який спосіб кривдяться Українці на Волині в ділянці шкільництва й 2) воеводу Юзефа-Скочимовського, який мав би показати, що польська влада визнає за Українцями право на державну самостійність.

Готується карна розправа над бушними послами: о. пралатом Л. Кунцицьким, І. Заваликутом з Коломиї та нід сенаторами: Василем Баранником з Заліччя, Миколою Кузьминим з Озірної. Всіх чотирьох обвинувачено, як і засудженого посла Вислюцького, за закінчення публічного спокою. Влада каже, що послы і сенатори виконали не підле своїх посольських справдовжених та передвизничих дій. Процес відбуватиметься після Великодніх Свят у Чорткові над послом І. Заваликутом, а в Тернополі над трома іншими.

Усіх чотирьох звільнено з арешту по закінченню слідства. Слідство в справі інших українських послів, а в тому числі й голови УНДО, д-ра Дмитра Левинського, ще тягнеться далі. Ті послы, що знаходилися під слідством, сидять у ріжних в'язницях.

ГАНДІЩЕ ПЕРЕГОВОРЮЄ З ВІЩКОРОЛЕМ.

НЮ ДЕЛІ (Індія). — Магатма Ганді знову відідав відповіди Ірвіну. З ним він мав коротку конференцію в справі індо-англійського порозуміння. По виході Ганді віщекороль негайно прикликав до себе двох делегатів Індусів, що були в Лондоні на переговорах. Вони мають бути посередниками в переговорах віщекороль з Гандієм.

Ганді ще не прийняв останнього рішення й мовчить про свої наміри. Він лише говорить, що пробуде в Ню Делі ще кілька днів. Оптимістично не траплять надії на порозуміння між ним і лордом Ірвіном.

ТАКИ ХОЧУТЬ АМЕРИКАНСЬКИХ ДОЛЯРІВ.

МОСКВА (СССР). — Радянський уряд думав вирядити до Америки ще один корабель з деревом і разом з тим хоче доказати, що це дерево зрубане й наладоване на корабель тільки нанятими робітниками. Правда, в Росії не мають великих надій, що ще пошастить доказати Американцям, а всеж хочуть спробувати, бо заборона Америкою, а тепер Канадою, купувати радянське дерево дуже бе по фінансах Росії.

Большевницька влада твердить, що в заготовленню дерева до вивозу за кордон арештантши й адміністративно заслані беруть незначну участь. Та не трудно доказати большевникам, бо взагалі тепер в Росії щось певно вининити й доказати дуже тяжко. Про це свідчить добре такий анекдот, що один час був популярний в Росії:

Одного часу з радянщини в Польщу через кордон тікало багато зайців. Польські зайці зацікавлено питали московських, чого вони тікають в Польщу, де панує безробіття й нужда. На це московські зайці відповідали, що радянська влада наказала повдінати всім верблюдам хвости, щоби з їх шерсті зстригти накривала для тих, що працюють на ліночній а. і. і. і. Отже зайці перекладалися, що їм побибати хвости, і рішили тікати. На завагу польських зайців, що їх товариші з Москвини нічого спільного з верблюдами не мають, відікачі відповіли, що так, але цього не можна доказати чекістам. На радянщині все так запутане, що годі кобунуду з пенівістю доказати.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

МОСКОВСЬКІ ПІДЛИЗИ.

В Києві відбувся зїзд московських підлиз, які іменують Лемківським, а Союзом. Своїми там є дійсні Лемківські, які кмітливі Лемківські, репрезентували делегати зїзду, годі сказати. Але що всі вони москвофони, самі не знаючи ні Родина, ні російського мови, то до них вони самі заявили.

Вони навіть комуністи на мову спасителів своєї москвофільської ідеї, бо справді, в них побачили «собираємі русской». Разом з ними кмітливі москвофони заявили, що тут в Америці вони кмітливі своїх членів, а не до комуністів, як чорт їм дадуть. В цьому криється велика політична мудрість, вважаючи отого «Лемківського Союзу», який биться, що коли йдемо підуть дійсно за Москвою, то для лемківських парависних довідки не буде ніякої роботи при «проході».

Лемківські політичні спекулянти, хоча легким коштам не вистачає, «проходять», ставлять висловити серед української еміграції з Лемківщиною, щоб відомі одиниці, щоб в цьому будувати собі політичну організацію.

НІБИ З КРИЛОВСЬКОЮ БАКИ.

Знаючи капачи з Лемківщини на своєму «сезе», не можна не «лігнути» своїм осяяним коштам по Українцях. Вони на «сезе» ухвалили рішення, що вони ніколи не будуть по стороні української самостійності. Ох, велике горе, яка страшна втрата для української національно-державницького руху, що кілька ерочок з Києвляндю та з околиць не прилучаються до нього.

Та несправедливо є, що промови господар ніколи не дають не докладає «кулію» та зорі, а навіть викидає з нього «кулію» зерно? Чи чисті, безвирішні, тим лінійні урочі. Нині для Українців, кожен український політ, тим більше український політ, тим більше для московського. Шлях до нападу «сеза» лемківських москвофільських промислів, то на це скажемо словами любого для них московського байкара Крилова, якого мови вони на жаль, не чувають. Він іди лінійні урочі, що гавкало на слова, а в кінці байки словами: «Знаєш Москва, тільки, кола лает на «сезе». Може хтось цьому й повірить.

«МАРШ ГОЛОДНИК».

Українські голодники брехні? Ні, Порку подівають на першій сторінці повідомлення, що в Порку почався «голодний стейквий похід» до столиці Обабі. Мовляв, представники голодників будуть домагами стейквий опіки над голодниками та безробітними. Далі в ти побреханні розповідають, що різні робітничі організації будуть стрічати на перехресті поживно та їм. Чоловік, мовляв, на шляху до голодників роблять «сеза» карчів і т. п.

Словом, описано так, ніби: починається похід комуністичної армії на Обабі. А справді справа виглядає «трішні» не так.

Літати лише від 16 до 43 північ. Там вони вилітають біля «Таймс Білдінг» це один мітинг. Словами трояли повітря капіталістичного світу так, що дрижджали сусідні будинки.

Перемучились довгим походом, а особливо розмахуванням руками під час промов, лідери поспішили сісти в люксовий автомобіль, а інші «голодники» всіли до трох тарових авт (ранги скрізь треба зберігати й комуністична шпана не може сісти поруч з вождями). Потім «голодники» прочитали смачно побідали на гості міста Нью-Йорку й поїхали своїми автоматами та троками в дальшу подорож «голодного маршруту».

«ПРИЙДИТИ ВОЛОДИТИ І КИЯНИТИ В НАС».

Такими словами колись Новгородці, прабабці теперішніх комуністів у Росії, заохочували до себе Варягів, щоб ті впровадили їх знищену анархією, землю велику в Обабі. Тепер комуністи в Москві закликають світову буржуазію й капіталістів до себе в Росію, щоб вони прийшли володіти й киянити в них.

Частина таких «Варягів» у кількості 18 вихіла з Берліну до Москви. Чи заохочували вони «володіти й киянити» в Росії, зробивши більшовицькими своїми підручниками, чи може заохочували й відпорушників попити інших, як наприклад «царя» Кирила з Кобурга, або «гетьмана» Павла з Валдзєї, не можна дізнатися.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

БАЛТІМОР, МД.

Участь Українців у литовським святі незалежності.

Дня 22 лютого святкували місцеві Литовці 13-літню річницю незалежності литовської держави. На це свято запрошено литовських дипломатичних представників, а також і професора Біржінку, який недавно прибув з Литви.

Литовці відіслали також до української громади в Балтіморі Куртис Бебі і просили їх взяти участь у їхнім торжестві, щоб заможнішими перед американським народом єдністю, та щоб спільно заступитися проти польської окупації. Українці схилилися від 17-го лютого, на які завізалися представники 337, 320, 81 і 55 відділів У. Н. Союзу і представники тов. ім. Т. Шевченка, від У. Н. Р. С.

На тих нарадах рішено взяти участь у литовським святі та запросити з українського боку на бесіди капітана М. Дармограя з Філадельфії. Рівномір ухвалено, щоб всі українські автомобілі, які возмуть участь в параді, були прикрашені синьо-жовтими прапорами і синьо-жовтими прапорами.

З так прикрашеними автомобілями вирушили Українці на Пенсильванський Юніон Стейшн, щоб повитати професора Біржінку, який прибув з Філадельфії разом з п. Дармограєм.

Проф. Біржінку повитали литовський і український комітети, а потім мейор міста Берлінг. Відтак ухвалили всі до литовської галі, яка була живою живою по береги. Американські часовики підознали, що було там коло 3,000 присутніх.

Свято розпочав український «Боні» під диригентурою п. С. Лобидки відіспіванням українського гімну і кількох українських пісень. Корч виявляли з свого завдання дуже добре. Американські газети помістили змиску хору.

Відтак промовляв бесіди, а в мейор міста Берлінг, литовський консул Вільям Ф. Дікс, Василь Яворський, Н. Амброзак, І. Форс і інші.

ДУЖЕ ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ!

ЗНАЧНО ЗНИЖЕНІ ТРЕТІО КЛАСИ ЗВОРОТНА ПОДРОЖ

ЦІНИ ДО КРАКОВА

І НА ЗВОРОТ

\$173

ЛИШЕ

\$161

ПОСПІШНИМ КОРАБЛЕМ

U. S. Такса додатково

КАБІНОВИМ КОРАБЛЕМ

Повищені ціни вийдуть в життя для подорожників до Європи між Березнем 2, а Квітнем 30, також між Серпнем 1, а Жовтнем 15. Зворотні шифарти добрі на два роки.

Найпошпінніша Корабельна Услуга у Світі

BREMEN EUROPA

МЕНШЕ ЯК П'ЯТЬ ДЕНЬ НА ОКЕАНІ НА ШЕРБҀРҀГ, 6 ДНІВ ДО БРЕМЕН.

Або подорожуйте популярним поспішним кораблем

ВПИСУЙТЕСЯ ТЕПЕР У СВОГО АГЕНТА І ДОМАГАЙТЕСЯ КОРАБЛІВ

BREMEN

або

EUROPA

NORTH GERMAN LLOYD

57 BROADWAY NEW YORK

кий і М. Дармограй по англійськи, а о. Марушак по українськи.

Проф. Біржінку вголосив довшу промову по литовським, а що в ній була мова про Українців, то підняли бачу по-тім, що Шановний Гість раз-ураз задував це їм.

Всі бесіди підчеркували, що Литви й Україну мають спільні інтереси, себто оборону своїх земель перед польським окупантом.

Відтак литовський посол з Вашингтону відіслав литовсько-український протест, звернений проти Польщі. Протест, який вилано до Ліги Націй і секретаря стейту в Вашингтоні, був прийнятий одностайно постановом з місць.

Потім співав ще український хор «Боні», який закінчив вишукано писане відіспівання українського національного гімну.

Свято закінчено відіспіванням литовського гімну. Литовський місцевий консул подякував українському хору й Українцям за таку їхнє велику участь у литовським святі та зазивав до тісного об'єднання Литовців і Українців не тільки в Європі, але й тут на американській землі.

Свято це зробило на нас усіх велике враження і треба надіятися, що громад. прайде вже й у нашій громаді до дісного литовсько-українського зближення.

Теодор Чорний.

ДІТРОЙТ, МІШ.

Український Народний Театр.

Від кількох років існує в нашій громаді Український Національний Хор «Думка», як незалежний співацький товариство, яке веде гарну і корисну роботу. А отже перед кількома тижнями організувався в нас цей й Український Народний Театр, який працюватиме на полі драматичним. Є він також самостійним товариством.

Почини до організації У. Н. Театру дали відомі всім громадяни і громадянки: п. А. Філяса, Р. Кузев, Ю. М. Шустакевича, К. Полюка, А. Поліка, та панове: Ф. Філяк, І. Куз, В. Шанялда, Р. Дікс, Василь Яворський, Н. Амброзак, І. Форс і інші.

В неділю, 22 лютого, У. Н.

Театр дав вже перше представлення «Невольник», на яке прибуло багато публіки. Громадяне були дуже задоволені шукую, яку актори гарно відіграли.

На другу неділю, себто на 1-го березня, У. Н. Театр дає друге представлення: «Воскресіння». В понеділок, дня 23 лютого, відбулися збори членів У. Н. Театру, на яких вийняло постійну управу Театру, до якої увійшли: П. Філяк, голова, М. Шустакевич, секретар; І. Куз, касієр. На режисера поклали П. Гурського, а на співрежисера п. Ю. М. Шустакевича.

На зборх ухвалено давати представлення кожної неділі, а дохід вживати на розвій У. Н. Театру, на закупку костюмів, партитур, примітивні, т. д. Театр буде давати також представлення і на народні дні. При театрі буде відкрита школа драматична для молодих сил і школа характеризації.

Будуло б добре, щоб всі Українці заінтересувалися У. Н. Театром і приходили на свої національні вистави, бо з того буде користь для нас усіх.

І. Форс.

СЕЙНТ ЛУІС, МО.

Протестатійне віче.

На протестатійній вічній, яка відбулася дня 8 лютого 1931, ухвалено вислати резолюції з протестом проти польських звірств до Ліги Націй, Великої Британії й сенатора Гоца.

В листи до сенатора Гері Б. Гоца звертається увагу на українських землі, які борються в американських руках у Франції, а яких краді віддано на поталу польському окупантові.

В листі до міністерства справ закордонних Великої Британії просити правителів Б. Британії взяти українських дарих під Польщу в оборону перед Лігою Націй, бо Українці не мають в Лізі своїх заступників.

В протесті до Ліги Націй домагається суду над польськими лотронами в Галичині та відшкодування з боку польської держави.

ДЖАНСТАВІН, ПА.

Американська Українська Ліга.

Місцеві американські газети з дня 18 лютого б. р. розпущили широко над планом заснування Американської Української Ліги, яка мала би займатися американізацією Українців і інших славянських народів.

Автором цього проекту є о. М. Волощук, голова Американської Української Ліги, який вийняло до Ліги Націй, а на співрежисера п. Ю. М. Шустакевича.

Проект говорив про Лігину, який поставив до нього прихильно, о. Волощук подає, що американізацію треба переводити людьми, котрі володіють мовою тих, котрих хочуть американізувати і котрі вміють передавати вірно американські ідеали і принципи. Американізацію треба поєднати при допомозі часописів, виданих українською чи іншими славянськими мовами, а також шляхом вечірніх курсів.

Цілі тої американізації має бути виховання добрих громадян, які були би гордістю для тих країн, з яких вони вийшли, а також користю для Америки.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Жіноче віче.

В неділю, дня 1 лютого, відбулося в галі Українського Робітничого Дому організаційне віче, скликане Укр. Жіночим Товариством імені О. Леніна. Віче відкриває секретарка Т. Ва, громадянка Ольга Гук, яка й провадила нарадами. Вона пояснила членим зібраним жінкам цілі віча та вагу жіночих організацій.

Розповіла про польську «пацифікацію», змалювала, як наочний свідок, страшний картини польських переслідувань та знущань, при чім задала за ті селя й околиці, де була, і де виліти очі бачили жертв польської жорстокості. Жак віча з того згодомлення бесіди, яка потім держувалася, всі сподівалися, як краю фотографії поїхати і поранених там зараз підняти годинник як мою власність.

Супроти такого наступу Ліг.

хів на наш нарі, — казала пані Скубова — всі Українці мають організуватися до боротьби. А при тім роботі не сміє забирати жінок, котрі мусять і там в краю і тут в Америці стати до поміч їм, хто бореться за кращу долю нашого народу і його визволення.

Цю шпурі і від серця відомою промовою прийняти присутні бурхливим оплесками. Після того представстві віча О. Гук, зарядила збірку на поміч потерпілим від польської пацифікації.

Другою бесідою, була пані Віра Лискова з Перт Амбей, Н. Дж., яка говорила про роль жінок у визволенні не повелеваних націй.

Бесіди навели приміри з ірландської і польської історії, з яких виходило, що жіноцтво є незвичайно важним чинником у боротьбі за самостійність народів, та що українські жінки мусять учинити від жінок інших націй, яку ім брати участь у наших визвольних змаганнях. Щоб це досягнути, треба організуватися й ти гуртом, треба брати участь в громадському житті.

Відтак промовляв л. Я. Чик з Нью-Йорку, який підчеркнув, що жінки мусять самі в собі переломати думку, що мовляв, організація не для них а для чоловіків. Як завдання можуть в цьому рішитися, їх ділянки праці можуть бути інші, та це не значить, що одна чи друга сторона гірша або краща. В обсягу чисто жіночих завдань жінки можуть досягнути, та куди били і виконати ті свої завдання краще, коли згуртуються і будуть робити своєю ділою організовані.

Слоди належить, казав бесіди, — виховання молоді. Щоб доводитися про рішні способи виховання, треба жінкам подати про відповідні лекції, книжки, і тим способом нахилити, як стати матері материни, яких діти будуть шанувати.

Навчання рідної мови, перші відома про Україну, виховання в українському дусі дітвори — все те завдання жінок.

Крім того жінки зможуть добути для себе багато вигід через звязи з відповідними американськими організаціями, а також через такі організації зможуть забирати голос в обороні української справи. Все те промовляло за тим, що жінки гуртувалися в свої товариства та разом з чоловіками працювали на громадському полі.

Відтак проголошено слідувальний вислід зборів: М. Стодольська 2 дол.; п. 1 дол.; Віра Лисак, М. Багрі, А. Гринь, К. Багрі, Ю. Гой, К. Гураль, Ю. Юреня, Ж. Болдур, Л. Літінська, Трохимчук, О. Гук, І. Божемирський, Бабі, К. Мхичак, К. Опорчук, Бардаль, Н. Скрипич, Варницька, М. Кеміс, К. Літінська, М. Федичин, Г. Дорощенко, І. Стек, Т. Ваврич, М. Третій, Б. Дубрак, Ю. Сенцій, Н. Суворов, К. Малецька, А. Виночасна, М. Любинець, А. Литвин, М. Дубин, Д. Доль 50 ц.

Збірка принесла \$51.06. Висвіє розходи анисили \$12. — Осталося \$39.06 на поміч потерпілим від польської «пацифікації».

По переверненні апісів, нових членів, до Т. Ва відіспівано: «Не поре!» і «Ще не вмерла!» та закінчено віче.

Климентина Літінська, Анна Задорожна, секретарки віча.

— Ви маєте вже золотий годинник уже знову! Так минуло вітати члених між його буну.

Так. Одначе не був якийсь дурний злодій. Він завіс годинник до заставного дому, там зараз підняти годинник як мою власність.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

В античній, дня 27 лютого 1931 р., помер в Джерсі Сіті в Медікал Сентер шпиталі п. Іван Шевчук, член підліт 275 У. Н. Союзу, тов. Даровишани. Похорон відбувається в по-неділю, 2 березня 1931, а до-машу жакоби під числом 591 Liberty Ave., Jersey City, N. J. Вічна йому пам'ять.

МАСОВЕ ВІЧЕ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА У ЛЬВОВІ.

Дня 25 січня 1931 р. відбулося в Академічному Домі загально студентське віче в справі чергового вибору головами Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові — п. Кирилу Студинського, — при співучасті похвер 400 студентів.

Віче ухвалило одностайно слідувальні резолюції:

- 1) Тому, що «Всеукраїнська Академія Наук» у Києві є в цілості залежна від ворожої української науки і культури московської, тепер тав. радянської влади, — Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові мусять стати найвищою незалежною Українською Науковою Академією і мусять стояти на сторожі чистоти української науки і заворної науки та не дати зробити собі зрадницьким поширення якої ворожої українській справі політичних ідей.

- 2) Відносно п. Кирилу Студинського знято студентське своє становище на своєму вічу в 21 листопада 1929 р. — визнаючи його злочинний мандат академіка ВУАН, або уступити за головами Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові по причині його продажних звязків з офіційними чинниками московського, тепер тав. радянського союзу.

- 3) Події, які зашли від цього часу, злисковідували п. Кирилу Студинського, що в більшій мірі, вказуючи на нього як на чоловіка позбавленого примітивних основ моралі і чести, запровадити, що не вважався в злочинний спосіб вступити проти проф. С. Ефремова, головної постаті з процесу С. Б. У.

- 4) Тому, що тодішнє становище студентства одобрива подальшою більшістю українського громадянства, віче стверджує, що перебір п. Кирилу Студинського на голову Т. ва є вислідом політичної невідальності агагу членів Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.

- 5) Стверджуючи, що перебір п. Кирилу Студинського є тоточний з підданням Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові шкідливій радянській орієнтації та преримованню його на експлуатацію ворожої політичної акції, віче цього вибору не признає і проти нього ставить свій протест.

- 6) Віче уважає вибір завершений загальними Зборами Товариства зломаним всенародним одностайним фронтом і тому підняти розездуючу роботу загальних Зборів, тим більше, що прийшла війна в часі, коли політично-адміністративний натиск польського уряду унеможливує діяльність усього українського громадянства.

ПОЖЕЖИ.

У господарстві й. Райтера в Медеу (Станіславівщина) наслідком пожежі згоріла шкільна стайня та три фари сина. Шкода є на 2,500 дол. Згоріли теж три штуки худоби. Кажуть, що вогонь підіжене.

Сел (пов. Збараж) — колодистий кінь після суперки з жінкою сам поранявся та згорів, залишив собі руху. Потім підпалив хату, змогався в хаті гасити, та покінчив з життям. Люди так покінчили з життям. Люди так покінчили з життям. Люди так покінчили з життям.

